Cît timp le trebuie timişorenilor pentru demascarea unor huligani?

S-a „intîmplat", aşa cum ştiţi, la Timişoara, în ziua de 9 aprilie, după meciul feminin de volei (din seria a II-a a categoriei B) Universitatea — Medicina Bucureşti, **meci pe care, printr-o serie de insuficienţe ale jocului său, din final, echipa locală l-a pierdut cu 2-3 şi, o dată cu aceasta, nădejdile aproape realizate de a intra în „A". Insuccesul, precum sînteţi informaţi, a declanşat furia unui grup de suporteri ai echipei gazde, care, dovedind un total subiectiv şi condamnabil local-patriotism, s-au dedat la acte de huliganism. Ei l-au atacat pe arbitrul principal al partidei, ing.** Radu Savă **(Braşov), lovindu-l cu sălbăticie şi provocîndu-i rănirea gravă care i-a întrerupt drumul înapoi spre casă, i-a impus internarea de urgenţă într-un spital din Arad, unde a fost operat şi tratat, el fiind astfel, cu integritatea fizică lezată, lipsit de capacitatea de muncă aproape două luni de zile. Articolul nostru din 15 aprilie,** „Huliganilor — pedeapsa prevăzută de codul penal!", **în care solicitam, firesc, descoperirea grabnică şi sancţionarea vinovaţilor, a avut ecoul aşteptat, noi primind mereu de atunci încoace la redacţie numeroase cereri de urgentare a măsurilor în cazul de la Timişoara, cereri exprimate de cititorii ziarului fie telefonic, fie prin scrisori. Iată încă una dintre acestea, adresată nouă de un grup de arbitri din Bucureşti şi din provincie:**

„Am citit cu profundă indignare despre actele huliganice petrecute la Timişoara, acte relatate în articolul „Huliganilor — pedeapsa prevăzută de codul penal!", apărut în nr. 5256 din 15 aprilie 1967 al ziarului „Sportul popular", acte huliganice în urma cărora colegul nostru din Braşov, Radu Sava, a fost internat în spital. Am salutat poziţia fermă a ziarului „Sportul popular" şi am aşteptat cu nerăbdare să cunoaştem măsurile luate de organele procuraturii, de Ministerul Învăţămîntului şi de către F. R. Volei în această problemă. A trecut însă destulă vreme şi ni se pare mai mult decît curioasă această tăcere care s-a lăsat asupra unor fapte care trebuie sancţionate în modul cel mai exemplar. Se mai petrec din păcate pe terenurile noastre de sport acte inadmisibile ca acelea de la Timişoara sau asemenea celor relatate în articolul „Fapte reprobabile pe terenul de fotbal din Bîrlad", publicat în nr. 5282 din 18 mai al ziarului „Sportul popular", manifestări care trebuie stîrpite fără milă, căci ele atentează la sănătatea şi chiar la viaţa noastră. Sîntem activişti obşteşti, ne sacrificăm viaţa de familie şi timpul liber pentru a ne dedica unei pasiuni de ani de zile, contribuind şi noi la dezvoltarea activităţii sportive din patria noastră. Este cu atît mai mult inadmisibil ca asemenea acte condamnabile să fie trecute sub tăcere sau sancţionate cu măsuri disciplinare simbolice, ca, de pildă, aplicarea „legii Beranger", suspendări pe 1—2 etape, avertismente, aşa cum auzim că a fost sancţionată de către federaţie secţia de volei a clubului sportiv Universitatea Timişoara... Locul huliganilor este, într-adevăr, la închisoare, iar echipelor ale căror conduceri nu au luat toate măsurile pentru asigurarea desfăşurării în condiţiuni normale a meciurilor respective să li se ridice dreptul de a mai juca în localitate cel puţin un an de zile... Aşteptăm cu nerăbdare hotărîrile organelor în drept, hotărîri care se impun a fi exemplare pentru toţi cei care îşi mai pot închipui că, în societatea noastră socialistă, spiritul sportivităţii, rezultatele întrecerilor e cu putinţă a fi influenţate sau determinate de ciomag!..." **Scrisoarea este semnată de aproape 20 de arbitri din Capitală şi din provincie.**

Totodată, nu-s puţini arbitri care ne-au comunicat hotărîrea luată de ei de-a refuza pe viitor să conducă meciuri de volei organizate la Timişoara dacă vinovaţilor de cele petrecute acolo la 9 aprilie nu li se vor aplica drasticele pedepse cuvenite.

Aşadar, iată că trecerea vremii n-a adus uitare oamenilor. Dimpotrivă. Şi le-a sporit nerăbdarea tot urmărind să vadă apărută în ziar anunţarea unor măsuri care normal era să fie luate grabnic, dar care nu mai vin. Creşte nedumerirea ca s[illegible] şi se tergiversează atita rezolvarea unui caz de o asemenea gravitate, în care urgenţa sancţionării se impunea să egaleze... operativitatea huliganilor, viteza cu care arbitrul Radu Sava a fost lovit, băgat în spital şi cu care apoi ne-au fost transmise din Timişoara pe diverse căi felurite avertismente şi ameninţări pentru cele scrise la 15 aprilie. Concomitent cu astfel de... făgăduieli, ai căror purtători ne cer să nu le menţionăm numele, ne mai parvin din Timişoara şi alte veşti, unele vorbind despre încercări făcute acolo — se zice — în direcţia... muşamalizării. **Aflăm că rugbiştii** Vanghele Nicolae **şi** Rumbach Iosif **de la** Universitatea, **declaraţi prin mărturiile unor timişoreni ca fiind cei doi huligani care l-au bătut pe arbitrul** Radu Sava, **şi care au fost iniţial reţinuţi pentru cercetări, sînt acum liberi. Sînt deci nevinovaţi? Iar dosarul cazului o fi fost cumva clasat fără să se ţină seama de lovirea, rănirea arbitrului şi pagubele materiale cauzate astfel inginerului** Radu Sava **prin absenţa impusă lui vreme de aproximativ două luni din serviciul său de la uzinele** Steagul roşu **din Braşov? Şi, dacă cei doi rugbişti nu sînt ei vinovaţii, cine sînt în realitate şi cum se face că e nevoie de atîta timp pentru a se da de urma lor?**

Poate cele de mai sus sînt numai zvonuri. Nu le încurajează însă, nu le alimentează oare tocmai tăcerea şi întîrzierea luării măsurilor pe bună dreptate cerute? Desigur. De ce încercările noastre de a obţine precizări oficiale sînt în van, de ce, la semnalarea critică apărută în ziarul nostru acum două luni nu ne-a trimis cuvenitul răspuns în scris, aşa cum e legal, absolut nici unul dintre organele sportive şi de stat, din Timişoara şi din Capitală, vizate în articolul respectiv? Nici secţia de volei Universitatea, nici comisia regională de volei, nici Consiliul regional UCFS Banat, nici F. R. Volei,... nimeni...

Iată întrebări la care, împreună cu cititorii noştri, aşteptăm, în deplin temei, răspunsuri. Măcar răspunsuri, explicaţii justificative, dacă descoperirea, judecarea şi condamnarea unor huligani trebuie să întîrzie atita!... Dar de ce ar trebui?

CONSTANTIN FAUR

Dialog cu cititorii

NICOLAE URSU, din Sebeş, ne relatează că în programele editate de secţia de fotbal a clubului sportiv Universitatea Cluj, spectatorul găseşte tot felul de date despre trecutul echipei clujene, numai numele celor care joacă la meciul respectiv, adică formaţiile la zi, nu pot fi aflate. Ce să-i faci, dacă amintirile fotbalistice sînt în unele cazuri mai... plăcute decît rezultatele actuale ale fotbalului clujean?

Sperăm totuşi, că citind rîndurile de faţă autorii programelor se vor hotărî să prezinte publicului în campionatul viitor date cît mai actuale, mai complete şi totodată utile.

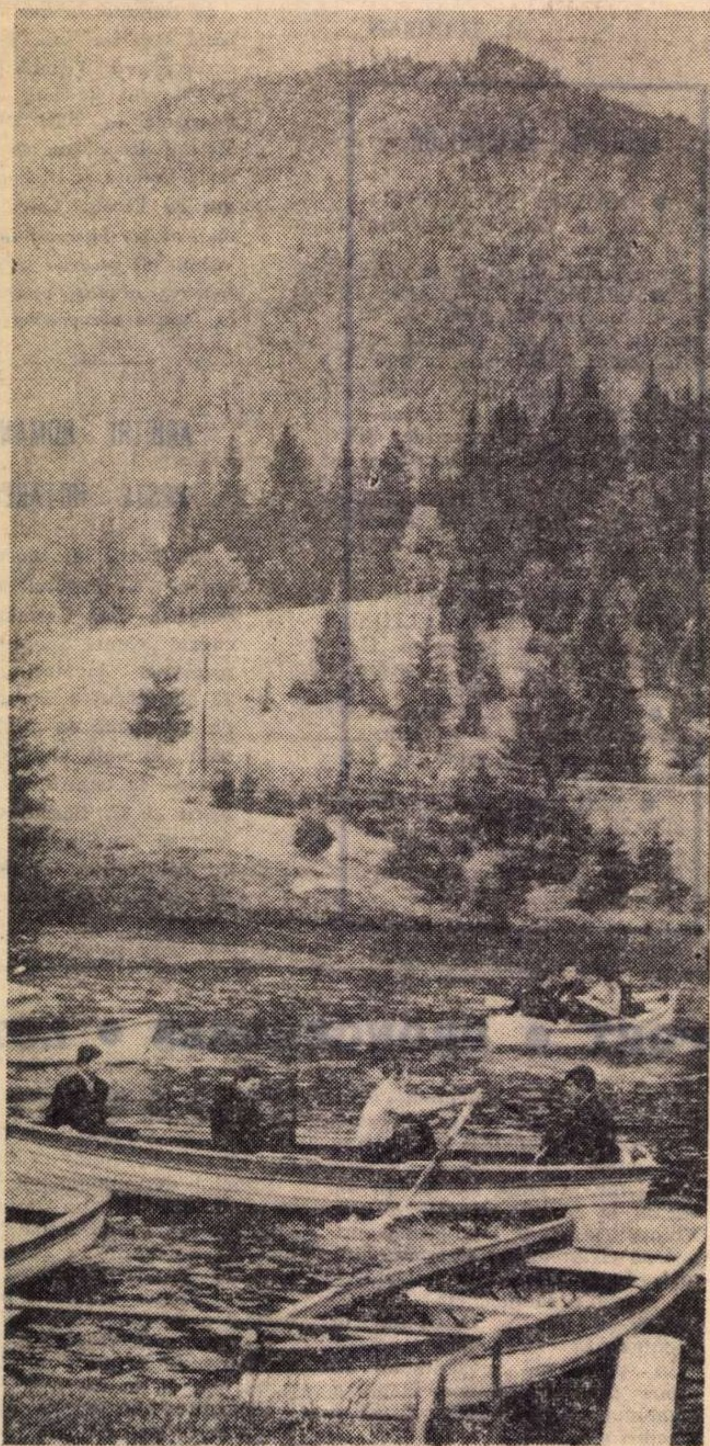
BAZIL BAROIS, jucător de rugbi al fostei echipe Ceahlăul Piatra Neamţ, îşi manifestă regretul în legătură cu desfiinţarea echipei care activa în campionatul de calificare.

Luînd legătură cu consiliul clubului sportiv Ceahlăul şi cu Consiliul regional UCFS Bacău, acestea ne-au comunicat că motivele care au dus la hotărîrea sus amintită au fost următoarele: majoritatea jucătorilor erau înaintaţi în vîrstă, fapt care împiedica obţinerea unor rezultate cît de cît mulţumitoare; unii componenţi ai formaţiei dădeau dovadă de lipsă de seriozitate, considerînd deplasările la meciuri drept nişte excursii, lucru reflectat de altfel şi de scorurile la care pierdeau (0—70, 0—57); lipsa unui antrenor calificat. Toate acestea au dus, fireşte, la concluzia că echipa nu avea nici o perspectivă şi că, în consecinţă, nu justifica prin nimic cheltuielile. Cele două organe ne asigură însă că lucrurile nu vor rămîne în continuare aşa şi că problema reînfiinţării echipei de rugbi (avîndu-se în vedere criteriile talent, tinereţe, conştiinciozitate) stă în centrul atenţiei lor. Din păcate, în răspunsurile primite nu se aminteşte de nici un termen. De aceea, părerea noastră este că în privinţa reînfiinţării echipei de rugbi, sport îndrăgit de mulţi tineri din Piatra Neamţ, tovarăşii din conducerea clubului sportiv Ceahlăul (în primul rînd) cam... trag de timp. Şi ar fi cazul să pună capăt acestei practici.

UN GRUP DE IUBITORI AI SPORTULUI CU MOTOR ne întreabă de ce tînărul Martin Şanta, de la clubul Steaua n-a mai participat la ultimele concursuri de motocros. Am adresat, la rîndul nostru, această întrebare antrenorului său Gheorghe Ioniţă, care ne-a dat următorul răspuns: „M. Şanta şi-a neglijat foarte mult antrenamentele şi rezultatele s-au văzut imediat: nesiguranţă în parcurgerea traseului, semne de oboseală care l-au obligat să abandoneze la primele concursuri din acest sezon. M. Şanta a comis şi unele abateri grave de la disciplină, pentru care a fost sancţionat de către club.

În ce priveşte faptul remarcat, în aceeaşi scrisoare, că în programele distribuite la unele concursuri sînt trecute numele unor alergători care nu iau startul, putem răspunde că după tipărirea programelor (care se face cu mai multe zile înaintea concursului), au apărut unele indisponibilităţi în rîndurile sportivilor.

„CANOTAJ" LA ALTITUDINE

Pe lacul artificial de la Poiana Braşov lunecă bărcile. Iubitorii de sport veniţi la odihnă în pitoreasca localitate montană din Bucegi au la dispoziţie şi această formă de agrement. Puţin vîslit după o ascensiune, ce poate fi mai plăcu[illegible]

Foto: I. David

OINĂ

„Cupa României" — o reuşită acţiune de popularizare a sportului nostru naţional

La finele lunii trecute, Mangalia a găzduit întrecerile finale ale primei ediţii a „Cupei României" la oină. Au fost prezente echipele campioane de regiuni (din păcate, numai 13) şi, alături de ele, campioana oraşului Bucureşti.

Cele mai multe victorii (7 din 8, în finală) le-a realizat echipa Combinatului poligrafic din Bucureşti, cîştigătoarea competiţiei. A fost un succes oarecum scontat, dată fiind valoarea sportivilor bucureşteni. Performanţele obţinute de ei în ultimii ani, printre care şi cucerirea de două ori consecutiv a „Cupei campionilor regionali", în 1965 şi în 1966, îi anunţau drept favoriţi. Succesul realizat de sportivii de la C.P.B. încununează eforturile antrenorului Alexandru Rafailescu şi scoate în relief pasiunea sa pentru acest sport cu tradiţii adînci în viaţa poporului nostru. Este evident, însă, că o prezenţă mai largă la finalele competiţiei, mai ales a unor pretendente de drept la obţinerea trofeului, ca Valea Roşie, campioana regiunii Bucureşti şi Rîmnicelul, campioana regiunii Ploieşti, care au absentat nemotivat (!), ar fi făcut şi mai interesant turneul final.

În absenţa campioanelor regiunilor Bucureşti şi Ploieşti, greul în contrabalansarea formaţiei C.P.B., aspirantă la locul I, a căzut pe „umerii" echipelor Biruinţa Gherăeşti, campioana regiunii Bacău şi Avîntul Frasin, campioana regiunii Suceava.

În ce-i priveşte pe sportivii băcăuani, aceştia s-au străduit să fie la înălţime, cu tot handicapul unei pregătiri fizice insuficiente. „Oinarii" de la Biruinţa s-au pus greu pe picioare, dar pînă la urmă au reuşit să înregistreze frumoasa performanţă de a-i întrece pe cei de la C.P.B., în al doilea meci din turneul final, cu 16-13! Şi aşa, însă, campionii de oină ai regiunii Bacău au obţinut un număr de 5 victorii. Subliniind valoarea acestor rezultate, care i-au asigurat echipei din Gherăeşti locul 2 în finala „Cupei României", trebuie să scoatem în relief şi munca entuziastă a tînărului antrenor (şi jucător, totodată), Eugen Cocuţ.

Avîntul Frasin a ocupat doar locul 3, spre surprinderea multora dintre cei prezenţi la Mangalia, care cunosc capacitatea de joc a acestei echipe, una dintre fruntaşele — şi aceasta de mulţi ani încoace — în oină. Explicaţia: sportivii suceveni n-au mai manifestat, ca în alte ocazii, aceeaşi omogenitate şi forţă de atac, aceeaşi siguranţă la „bătaie" sau la „prindere".

O notă bună pentru sportivii de la Torpedo Zărneşti, campionii regiunii Braşov. Echipă tînără (media de vîrstă 19 ani) ea reuşeşte să se menţină în rîndul formaţiilor noastre fruntaşe. Şi în acest caz, munca vrednicului antrenor (de fapt, instructor sportiv voluntar şi... jucător) Dumitru Dubeţ a fost deosebit de rodnică.

Jucătorii de la C.A.P. Drum nou — Boureni, campionii regiunii Oltenia, au făcut unele progrese, iar antrenorul Ionică Venus a fost bine inspirat cînd a promovat în rîndurile primei garnituri nu mai puţin de 5 tineri.

În fine, o notă bună pentru arbitraje (A. Tofan, I. Petre, Em. Comşa, D. Mungioiu, P. Ţone, I. Vaida, V. Ciolacu, A. Petre şi P. Ciolacu) care au asigurat meciurilor, prin competenţă şi decizii prompte, cursivitate şi o bună desfăşurare.

TIBERIU STAMA

ANUNŢ

Se aduce la cunoştinţa celor interesaţi că examenele de avansare a antrenorilor la toate categoriile se desfăşoară între 5 şi 12 iulie a.c., la Cluj şi Bucureşti.

În centrul Cluj se vor prezenta antrenorii din regiunile Crişana, Cluj, Banat, Hunedoara, Maramureş, Mureş-A. M. şi Suceava, care s-au înscris pentru avansare de la categoria a IV-a la a III-a.

În centrul Bucureşti se vor prezenta antrenorii din celelalte regiuni care s-au înscris pentru avansare de la categoria a IV-a la a III-a, precum şi antrenorii din întreaga ţară înscrişi la celelalte categorii.

Listele celor aprobaţi să se prezinte la aceste examene precum şi tematica pentru fiecare categorie de avansare se găsesc la toate consiliile regionale ale UCFS.